DESIRE®

Sarah M. Andersonová

Její muž zákona

HARLEQUIN®

Sarah M. Andersonová

JEJÍ MUŽ ZÁKONA

Překlad

Jana Vítová

Milá čtenářko,

přestože hrdinky červnových příběhů mají docela pohnutou minulost, tak si i tak dokázaly udržet morální pevnost a vnitřní sílu. Tak třeba bývalá prostitutka, indiánka Maggie, z povídky Její muž zákona *se sblíží s mocným prokurátorem, v němž probudí nečekané city. Herečka Tana zase v romanci* Šance na vykoupení, *se snaží napravit hříchy své zlodějské a podvodnické rodiny, se kterou už nechce mít nikdy nic společného. Třetí hrdinka Anna to má zdánlivě nejjednodušší, protože se musí postarat o své dítě a dítě bohatého, ale emočně chladného a odtažitého muže. Jak ale název* Krásný závazek *napovídá, roztomilé děti a přitažlivá žena, dokážou zbourat zdi kolem srdce i toho nejzatvrzelejšího muže.*

Přeju Vám, abyste si četbu krásně užila.

S láskou
Váš Harlequin

Sarah M. Andersonová

JEJÍ MUŽ ZÁKONA

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
A Man of Privilege

První vydání:
Harlequin Books, 2012

Překlad:
Jana Vítová

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyťhová

© 2012 by Sarah M. Anderson
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o., Warszawa 2026 (Její muž zákona: 2014 by Harlequin Polska sp. z o.o.)
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S. A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Aniž by byla jakkoli omezena výlučná práva autora, spoluautora a vydavatele, je jakékoli neautorizované využití této publikace k trénování generativních technologií umělé inteligence (AI) výslovně zakázáno. Společnost HarperCollins rovněž uplatňuje svá práva podle čl. 4 odst. 3 směrnice o jednotném digitálním trhu 2019/790 a výslovně vylučuje tuto publikaci z výjimky pro těžbu textů a dat.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A. Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa
info@harpercollins.pl
www.harpercollins.pl
www.harpercollins.cz

ISBN: 978-83-291-2655-7 (EPUB)
ISBN: 978-83-291-2656-4 (MOBI)
ISBN: 978-83-291-2657-1 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

„Pane Carlsone, je tu agent Yellow Bird se slečnou Touchetteovou.“ Odměřený tón jeho asistentky nijak nenaznačoval, co za ženu čeká venku.

„Děkuju.“ James pomalu stáhl ruku ze staromódního domácího telefonu. Neměl tenhle způsob komunikace s Agnes rád. Příliš mu připomínal, jak otec štěkal příkazy na služebnou přes dveře kanceláře u nich v domě. Naštěstí tu otec nebyl.

Jeho rodiče by se nikdy nesnížili k tomu, aby ho navštívili v Jižní Dakotě. Pohled na jeho ošuntělou kancelář v soudní budově v Pierre by u matky nepochybně vyvolal hysterický záchvat. Podle jejího názoru tohle zaměstnání rozhodně nepředstavovalo nejkratší cestu mezi rodinným sídlem ve Washingtonu, D.C. a Bílým domem. Carlsonova dynastie se zmiňovala stejným dechem jako Kennedyovi nebo Bushovi. Co mu paměť sahala, vychovávali ho k boji o funkci prezidenta. Rodiče od něho čekali, že pro to udělá vše. Přivádělo je k šílenství, že James trvá na tvrdé cestě vzhůru od píky, místo aby jim dovolil otevřít mu všechny dveře.

Zvedl ze stolu fotku slečny Touchetteové. Na deset let staré policejní fotografii byla potlučená žena, která se snažila vypadat zle, ale spíš připomínala psa, do kterého někdo příliš často kopal. Zjizvená kůže a zahnědlé zuby ukazovaly na narkomanku. Měla

zatraceně dlouhý trestní rejstřík – několikeré zadržení pro distribuci drog, prostituci a vloupání. Poslední zatčení zhruba před deseti lety se odehrálo v době, kdy James končil mezi nejlepšími studenty na univerzitě v Georgetownu a měl sedmimístné nabídky od renomovaných firem.

Otec očekával, že přijme nejvyšší nabídku, ale James peníze nepotřeboval. Dědeček mu jich zanechal víc než dost, a tak nastoupil na Ministerstvu spravedlnosti na nejnižší příčce a poctivě si zasloužil každé povýšení. Stal se jedním z nejlepších advokátů v zemi ne proto, že jeho matka byla bohatá a otec všemocný, ale protože pracoval tvrdě a podle pravidel.

Ne každý se pravidly řídil. Policejní zprávy o Touchetteové končily před devíti roky. Buď se po ní slehla zem, nebo se dokázala lépe vyhýbat policii. Proto agentu Yellow Bird trvalo celé měsíce, než ji vypátral. James doufal, že už je čistá, ale vlastně nezáleželo na tom, co se s ní stalo. Důležité bylo, že ji James potřeboval. Byla pojistkou v jeho tažení za očistou soudnictví.

Kdyby u toho nebyl Yellow Bird, James by nechal Touchetteovou nějakou dobu čekat. Nervózní lidé se lépe manipulují než lidé v klidu. Agent FBI Thomas Yellow Bird však byl poctivý. Pravda, James měl často pocit, že Yellow Bird by ho opustil bez mrknutí oka, ale jindy s jistotou cítil, že by ho chránil svým tělem. Raději myslel na druhou alternativu. Vstal, oblékl si sako a narovnal kravatu. „Pošlete sem slečnu Touchetteovou."

Vešel Yellow Bird a pokynul ženě za sebou. James zůstal stát – i zločinci si zaslouží běžnou zdvořilost. Když ale vstoupila do kanceláře, trhl sebou.

Nic takového neočekával.

Žena stojící před ním měla dlouhé černé vlasy, které jí spadaly k ramenům ve volných vlnách,

a ofinu zakrývající levé oko. Na hladké zlatohnědé kůži nebyly známky po jizvách. Měla na sobě hnědou nabíranou sukni a růžovou halenku bez rukávů a v ruce svírala hnědou koženou kabelku. Byla čistá, oči jasné a ostražité. Na svědecké lavici bude vypadat dobře.

V posteli by vypadala ještě líp.

Kde se to v něm vzalo? Takhle instinktivně už dlouho na žádnou ženu nereagoval. Ale na tom nezáleželo. James zapudil nevhodnou myšlenku z hlavy. Žádný vztah nepřipadal v úvahu, byla přece potenciální svědkyní. Bylo by to nevhodné, neetické a mohl by za to být vyloučen z advokátní komory – nemluvě o tom, že něco takového by udělal jeho otec. A i kdyby o tohle všechno nešlo, přestože byla krásná a působivá – bývalé šlapky se nemohou stát prvními dámami.

Aspoň se domníval, že je to někdejší prostitutka, kterou mu Yellow Bird měl přivést. Podíval se znovu na policejní foto a zpátky na ženu. Neviděl nejmenší podobnost. Yellow Bird se dosud nikdy nezmýlil, ale vždycky je nějaké poprvé. „Jsem prokurátor James Carlson. Děkuju, že jste přišla, slečno Touchetteová."

„Nejsem Touchetteová." Hlas zněl pevně, nebyl v něm ani stín nervozity. Upřela oči někam za Jamesovo rameno. „Jmenuju se Eagle Heart." Nedodala, že si jméno Orlí srdce vybrala kvůli jeho symbolice.

James se zmateně podíval na agenta, který se nedbale opíral o kartotéku, co nejdál stranou v téhle malé kanceláři. „Ukaž mu to," řekl tiše.

Žena se ani nepohnula.

„Maggie!" Agentův tón se změnil, zněl téměř výhružně. „Ukaž mu to."

Žena zalétla pohledem na fotografii na stole a zhluboka se nadechla. „Jmenuju se teď Maggie Eagle Heart," řekla a odhrnula ofinu z levé strany tváře.

Odhalila vybledlou změť jizev, které se táhly od linie vlasů až po obočí. James se zadíval na policejní fotografii s odpovídající ránou. Zhojila se dobře, ale jizvy byly dosud patrné.

„A ještě…“ pobídl ji Yellow Bird.

Eagle Heart se otočila a shrnula blůzu z jednoho ramene. Při pohledu na nahou kůži James pocítil trnutí ve slabinách. Neodolal a sjel očima po ramínku od podprsenky. Látka skrývala další křivky. Jak vypadají její nohy pod tou sukní? Chtěl by je vidět. I když by neměl, chtěl by se jich dotknout. Teď ale nemohl, byl žalobce a ona svědkyně.

Přehodila vlasy dopředu a na pravé lopatce se objevilo tetování. Mezi plameny James rozeznal písmena LLD. Margaret Touchetteová a Maggie Eagle Heart byly tatáž žena – jen jiná. Naprosto jiná.

Stála zády k němu s hlavou vztyčenou. James nemohl považovat její pohyby ani v nejmenším za vyzývavé, ale způsob, jakým shrnula blůzu a ramínko podprsenky… Odkašlal si a posadil se, aby skryl dolní polovinu těla, a začal listovat papíry, až našel příslušnou fotku tetování.

Ksakru, tohle přece není on. Žije pro svou práci, nenechává se svědkem rozhodit. Tahle žena ho ale vyvedla z míry.

Co na ní je? Jestliže ho vykolejí pouhý rozhovor s ní, jak obtížné by bylo s ní spolupracovat?

„Děkuju, to stačí.“ Ačkoli si přál, aby nevracela ramínko zpátky, musel to říct, a hodně rychle.

Otočila se k němu a opět se mu zadívala přes rameno. Naznačil jí, aby si sedla, a zároveň řekl: „Díky, agente, už vás nepotřebuju.“

„Chci, aby tady Yelow Bird zůstal.“ Znovu ani nejmenší záchvěv v hlase. Na Jamese to udělalo dojem.

„Ujišťuji vás, že je to výhradně úřední rozhovor. Budeme mluvit o důvěrných informacích.“

Zvedla pravé obočí, ale jinak se bezvýrazná tvář nezměnila. „To se snadno řekne, ale těžko dokazuje. Může zůstat, nebo ne?“

Byla to jen nezřetelná výzva, ale výzva to byla. Tohle James nečekal. Lidé, se kterými jednal, obvykle něco skrývali. Buď se chtěli dohodnout, nebo být neviditelní nebo se chtěli ze situace dostat křikem.

V každém případě se chovali neuváženě. Ale tahle žena byla jiná. Agent Yellow Bird mu řekl, že bude chvíli trvat, než Margaret Touchetteovou najde. Nezmínil se o tom, že ji zná.

James pohlédl na agenta, který na souhlas kývl. „Dobře, tak začneme.“ Mávl rukou k židli naproti svému stolu a zapnul nahrávání. „Uveďte do protokolu své plné jméno, všechny přezdívky a zaměstnání.“

Chvíli váhala, pak se posadila a přitáhla si kabelku na klín jako štít. Ovinula řemínek kolem prstů, uvolnila ho a znovu navinula. Jediná známka nervozity. „Jmenuju se Maggie Eagle Heart. Kdysi jsem bývala Margaret Touchetteová, ale teď už nejsem. Vyrábím taneční kostýmy a šperky a prodávám je on-line.“

James si všechno zapsal. „Kdy jste se vdala?“

„Nejsem vdaná.“

Zvedl hlavu a dal si záležet, aby neukázal, že je překvapený. Je volná. Mělo by to být jedno, ale stejně ho ta zpráva potěšila. Maggiin pohled se svezl na složku na jeho stole. Stále se odmítala na něho podívat.

„Aha.“ Polkl, ne proto, že by byl najednou nervózní. James Carlson, jmenovaný do funkce generálním prokurátorem, nebýval nervózní. Vždyť přece jeho předkové z matčiny strany sahají až k Mayflower! Jeho dědeček se stal osmým miliardářem v Americe a toho by nedosáhl, kdyby se dal rozhodit krásnou neznámou. Nervy nejsou dovoleny. Ne během

výslechu nebo v soudní síni. „Jak se znáte s agentem Yellow Bird?“

Dlouho mlčela. „Kdysi dávno se chlapec jménem Tommy pokoušel zachránit dívku Maggii. Ale nemohl. Nikdo nemohl.“

„Chodíte teď s někým?“

Yellow Bird prudce zvedl hlavu a oči slečny Eagle Heart mu poprvé pohlédly do tváře. Jamesova velice nevhodná otázka visela ve vzduchu. Znovu polkl. Neměl se na to ptát – ale chtěl to vědět.

V jejích zářivých inteligentních očích spatřil ostražitost. Zvažovala jeho dotaz. Najednou měl pocit, že všechna síla v místnosti se soustředila v ní. „Nechodím s nikým. K čemu to potřebujete vědět?“

Není vdaná. Ani zadaná. Proč na tom záleží? „Kdy jste si zvolila současné jméno?“ Ano, musí se vrátit k věci. On tady přece klade otázky.

Odvrátila od něho oči. „Před devíti roky.“

Hned po jejím posledním zatčení. Znovu si ji celou prohlédl, ne proto, že byla půvabná. To s tím nemělo nic společného. Pouze se snažil odhadnout, jak moc je ochotná spolupracovat. „Jak dlouho to bylo po vašem posledním soudním řízení?“

Zavřela oči, ale hlavu nesklonila. „Potřebuju advokáta?“

Znovu zalétl pohledem k zubožené ženě na policejní fotografii. Žena před ním rozhodně nevypadala, že je zahnaná do kouta.

„Ne, i když vám můžu doporučit jednu z nejlepších advokátek, budete-li si přát.“ Chvíli se přehraboval v zásuvce stolu a pak jí podal vizitku Rosebud Armstrongové. „Agent Yellow Bird se vám může za ni osobně zaručit.“

James ji ovšem znal osobně také. Jen málo lidí ale vědělo, že syn Alexe Carlsona, někdejšího ministra obrany, připravovaný od narození pro vysokou

veřejnou funkci, měl na právnické fakultě známost s indiánkou z kmene Lakota. Podobnou informaci by média překroutila a zničila tak jeho politickou kariéru v zárodku. James příliš dlouho a tvrdě pracoval, než by dovolil tělesné žádosti všechno zničit. Teď si to však musel připomínat, kdykoli se na Maggii podíval.

Nezvedla oči, vizitku však přijala. Nevložila ji ale do kabelky, jen přejížděla prsty po okraji. Zajímavé, pomyslel si James. Nedokáže ruce zklidnit. Dlouhé prsty byly zakončené čistými krátkými nehty bez známky laku. Na rukou zahlédl několik mozolů. Nebyly to ruce zhýčkané, udržované ženy – ženy jako Pauline Walkerová, již by mu matka ráda vnutila za manželku. Ne, slečna Eagle Heart měla ruce ženy zvyklé pracovat.

James si poposedl. Zpátky k věci.

„Pozval jsem si vás k dnešnímu rozhovoru, protože se domnívám, že máte informace o jistém zločinu, a já bych si rád ověřil vaši verzi událostí."

Z tváře jí vyprchala všechna barva. „Nevím nic o žádné kriminální činnosti. Jsem nevinná. Nikdy jsem nebyla odsouzena."

„Přestože jste byla sedmnáctkrát zatčena. Ano, všiml jsem si. Také jsem si všiml, že pokaždé vás soudil stejný soudce. Jistý Royce T. Maynard."

Jamesovi se zrychlil tep, jak se dostal do varu. Maynard byl nejzkorumpovanější soudce, který zasedal v soudní síni mimo New York. Zatočit se zločincem jako Maynard by přineslo Jamesovi obrovský úspěch. Pak by rezignoval na své místo na Ministerstvu spravedlnosti a zahájil by politickou kariéru jako člověk, který dokáže očistit vládu. Nejprve by se snažil získat post generálního prokurátora, pak guvernéra a nakonec i metu nejvyšší.

Zpočátku James nechápal, proč jeho rodiče chtějí,

aby se stal prezidentem. Mohl vykonat mnoho dobrého i jako právník. Právníci přece bojují za pravdu a spravedlnost – alespoň tak to viděl jako malý kluk, když poslouchal řeči na večírcích v domě rodičů. Právníci se chlubili velkými vítězstvími, zatímco zvolení politici si neustále stěžovali na úředního šimla a kampaně za znovuzvolení.

V dospělosti si James uvědomil, že i právníci mohou prohrát a že politici mají skutečně moc změnit svět – pokud se nedají zkorumpovat různými zájmy a lobbisty. James by dokázal řídit zemi stejně, jako vedl své procesy – výkonně a s čistýma rukama. K tomu ale bylo třeba vést život bez poskvrny. Žádné skandály, žádní kostlivci ve skříni, žádné pochybné vztahy s pochybnými ženami.

S ženami jako Maggie Eagle Heart.

James musí dokázat Maynardovu vinu. K tomu potřebuje svědectví nespolehlivých osob jako Maggie Eagle Heart. Až na to, že žena sedící naproti němu nebyla zrovna nespolehlivá. Vlastně se svýma bystrýma očima, vzpřímenou postavou a sebedůvěrou vypadala přesně jako žena, kterou by James rád poznal lépe.

Maggie polkla. „Kdo?“ Chtěla, aby to znělo, jako by to jméno nikdy neslyšela, ale hlas se jí poprvé zachvěl.

„Chtěl bych vědět, proč žena, která se zapletla se zákonem, byla sedmnáctkrát osvobozena. Jednou nebo dvakrát, v pořádku. Ale sedmnáctkrát?“

„Nevím, o čem mluvíte.“ Hlas se jí zachvěl výrazněji.

„Myslím, že víte, slečno Eagle Heart. A že víte, proč tu dnes jste a co od vás chci.“ To poslední říkat neměl, protože po něm střelila pohledem, z něhož vyčetl, že chápe, co by od ní chtěl – v soudní síni i mimo ni.

Už ale neprotestovala. Dívala se na něho, v očích výzvu. Nijak mu to nehodlala usnadnit.

„Ministerstvo spravedlnosti se domnívá, že Royce T. Maynard pravidelně zneužíval své postavení. Vyžadoval a přijímal úplatky, bral peníze za ovlivnění rozsudků i v jiných soudních síních a… nutil obžalované k jistým službám výměnou za rozsudek v jejich prospěch."

Trochu pobledla. „Viníte mě ze zločinu?"

„Ne přímo. Domníváme se, že Maynard od vás chtěl určité služby výměnou za propuštění." Hodil přes stůl výpověď soudního zřízence o tom, jak Maynard pravidelně přerušoval soudní jednání, aby se mohl setkat s obžalovanými ženami ve své kanceláři bez přítomnosti jejich advokátů.

Nepohnula se, i ruce strnuly. James měl pocit, že přestala dýchat. Připadal si jako strašný darebák. Nevěděl, co ta žena dělala posledních deset let, ale bylo jasné, že začala žít zcela nový život. Nicméně pocit lítosti neměl dlouhého trvání. Nestal se nejmladším prokurátorem se zvláštním pověřením v historii Ministerstva spravedlnosti tím, že by si dělal starost s city svědků.

„Tohle je od bývalého veřejného obhájce," dodal a podal jí výpověď, která detailně popisovala, jak Maynard žádal ženy obžalované z prostituce – včetně Margaret Touchetteové –, aby za ním přišly do kanceláře samy, kde zřejmě výměnou za sex dostaly osvobozující rozsudek. „Myslím, že to jméno znáte."

Roztřesenou rukou zvedla výpověď a pak ji pomalu položila zpátky na stůl. Zhluboka se nadechla. Vlasy zakrývaly zjizvenou část obličeje, takže James na ní neviděl nic, co by říkalo narkomanka nebo prostitutka. Maggie Eagle Heart byla vyrovnaná, krásná žena, která nemluvila snadno. Obdivoval její rozhodnost, ale lhal by, kdyby popřel, že ho k ní přitahuje i něco jiného. Škoda že nemá víc času, aby

zjistil, co to je, ale v žádném případě neohrozí svou celou kariéru jen proto, že ho zaujala.

„Proč jsem tady?“ Chvění v jejím hlase se vytratilo. Místo toho byla zjevně naštvaná. V jejích očích zajiskřil vzdor. „Máte oficiální výpověď dvou osob. Nepotřebujete mě nebo svědectví, které myslíte, že mohu podat.“

„V tom se mýlíte. Mám pouze svědectví z druhé ruky od dvou osob, které nikdy nebyly přítomny, když k zločinu došlo. Protože to skutečně byly zločiny. Je nezákonné, aby představitelé soudu vyžadovali služby od obžalovaných, obzvlášť sexuální služby. Pracuji na tom, abychom takové osoby ze soudního systému vyloučili, a lidé jako Margaret Touchetteová byli spravedlivě souzeni a dostali pomoc, kterou potřebují. A k tomu je nezbytné svědectví z první ruky. Potřebuji, abyste popsala, co od vás Maynard požadoval výměnou za těch sedmnáct rozsudků o vaší nevině.“

„Ne.“

James se na ni usmál a dal si záležet, aby ukázal všechny zuby. Úsměv na hranici zdvořilosti a hrozby, velmi účinný v soudní síni. „Slečno Eagle Heart, v této chvíli nejste obžalovaná, ale to by se mohlo změnit.“

Pohlédla mu do očí s železnou rozhodností. „Takže jestli tomu dobře rozumím, požadujete ode mne protislužbu za rozsudek o nevině. Pěkně pokrytecké! Už jsem se naučila od našeho práva nic lepšího nečekat.“

Vstala. James mohl přerušit, cokoli hodlala dál říct, ale chtěl slyšet, co mu poví. Bude mu nadávat? Udeří ho?

„Všechno, co Margaret Touchetteová kdysi udělala nebo neudělala, je dnes promlčené. Nemůžete mě obvinit. Až se mnou budete příště chtít mluvit,

neposílejte za mnou svého čmuchala.“ Obrátila se na agenta. „Teď chci jet domů.“ Otevřela dveře a s tichou důstojností vyšla ven.

James obdivně hvízdl, až se Yellow Bird na něho ve dveřích ohlédl.

Neproběhlo to podle plánu, ale na Jamese udělala dojem. Většina žen v jejím postavení by se sesypala, ale ona ne. Měla plnou skříň kostlivců, ale nedovolila, aby ji někdo kvůli tomu odsuzoval. James ji musel obdivovat.

Zvažoval možnosti. Nemohl ji nechat být – potřeboval její svědectví jako zálohu. Kdyby za ní poslal agenta, nejspíš by odmítla mluvit, natož svědčit. Zbývalo jediné.

Do kanceláře vstoupila Agnes. „Mám tu ženu opět předvolat?“

„Sežeňte mi její adresu.“ Pokud má legitimní důvod ji navštívit, nejedná neeticky. Přemluvit ji, aby svědčila, znamenalo postoupit dál v případu. Jestliže si tohle bude pamatovat, nemůže se nic stát. Potřeboval ji jako svědkyni, a to znamenalo se s ní znovu sejít.

Bylo to tak jednoduché.

DRUHÁ KAPITOLA

Černý sedan prudce vyrazil vpřed a zahnul tak ostře doleva, až měla Maggie dojem, že jedou po dvou kolech. Agent Yellow Bird jel jako šílený, proplétal se mezi vozy a projížděl křižovatky rychlostí vhodnou snad pro policejní honičky a ne pro jízdu domů.

To znamenalo jediné: Tommy se na ni zlobí.

Někde kolem žaludku se ozval dávno zapomenutý strach. Nenáviděla pocit, že udělala něco špatně. Už v raném dětství pochopila, že se dějí zlé věci, když se lidé rozzlobí. Jako malá se schovávala pod postel, dokud se tenhle úkryt nestal prvním místem, kde ji strýc hledal. Když trochu vyrostla, zvykla si spát kdekoli jen ne doma. A když to nešlo, drogy ji odnesly do jiných krajin. Až na to, že s sebou odnesly i všechno ostatní.

Dlouho byla ochotná dělat kompromisy. Teď už ale ne. Posledních devět let už ne.

Je nervózní? Ano, je. Z Tommyho se stal silný chlap od té doby, co ho viděla naposled, a to nepočítá pistoli, kterou má pod bundou. Má se tedy schovávat, fňukat a prosit o milost?

V žádném případě!

Nezačne to s ním ale probírat, dokud se řítí do zatáček jako šílenec. Počká, až budou na dálnici uprostřed dlouhých plání Jižní Dakoty.

Zabloudila v myšlenkách k nedávnému rozhovoru

s prokurátorem Jamesem Carlsonem. Když se Tommy objevil na jejím prahu, pochopila hned, že někdo ví, kdo opravdu je. Čekala, že rozhovor povede další tlustý, upocený, slizký chlap jako soudce Royce T. Maynard. Ne ten hezký muž s laskavýma očima a okouzlujícím úsměvem.

Prokurátor Carlson tam seděl s jejími policejními fotkami před sebou a v jeho výrazu nebylo odsouzení ani chtíč – tedy aspoň ne tak docela. Kdyby nevěděla, že to není možné, skoro by si myslela, že na ni hleděl s respektem.

Ale tak to nebylo. Nevěřila právníkům.

Přesto se Carlson zdál jiný než muži, které v minulosti poznala. Zaprvé byl hezký, téměř krásný. Sama zaplatila několik tisíc dolarů za úpravu zubů, takže oceňovala tu jeho úžasnou bělostnou perleť. Jeho úsměv jasně ukazoval na to, že on nebo jeho rodiče utratili hodně peněz, aby ta perleť byla dokonalá.

Taky oblek mu padl, jako by byl šitý na míru. Možná byl, i když se nikdy nesetkala s právníkem, který by si to mohl dovolit. Ten odporný tlusťoch, kvůli kterému s ní Carlson chtěl mluvit, vždycky nosil příšerné hnědé obleky, které vypadaly, že je ukradl někomu mnohem většímu. Carlsonovi ale seděl šedý oblek na těle jako druhá kůže. A dokázala odhadnout, že pod tou drahou látkou je dobře rostlý muž. Široká ramena, silné paže – od pasu nahoru byl nádherný. Musela myslet na to, jak asi vypadá od pasu dolů.

Maggie zabouchla dveře za takovými myšlenkami. Není přece nic špatného na tom, když je muž atraktivní, ani na tom, že si toho ona všimne. Dál už ale nic. Nesmí zapomínat, kdo ten člověk je – právník. Právníci a soudci využívají druhé. Věděla o tom své lépe než kdo jiný a už se nikdy využít nenechá. Bude v pořádku, dokud si bude pamatovat, kdo je a kdo není. Jestli Carlsona vůbec ještě uvidí.

Možná že ano. Nebyla s mužem už celé roky, ale pořád dokázala rozeznat něco v jeho tváři, když si stáhla z ramene blůzu. A totéž zahlédla, když se jí zeptal, jestli s někým chodí. Ne snad chtíč, spíš žádost. Zájem smíšený s příjemným překvapením – možná zvědavost – když vyslovila svou výzvu. Když nazvala Tommyho čmuchalem.

Proto to naštvané mlčení a zběsilá jízda.

Nemínila Tommyho spustit z očí, dokud jí neřekne, co ví. „Jsi na mě naštvaný."

„Nejsem jeho čmuchal."

„Aha." Věděla, že ho ta poznámka zasáhne. Ale byla v té chvíli rozčílená. Tommy jí cestou do Pierre neřekl, kam jedou a kdo ji chce vidět. Zasloužil si, aby mu to oplatila. „Co tedy jsi?"

„Jsme partneři. Tým." Bubnoval prsty o volant. „Já zatýkám lidi, on je posílá do vězení. Takhle to funguje."

„Když jsi tedy v jeho týmu, tak mi pověz, jestli pana prokurátora Jamese Carlsona ještě uvidím." Pouhé vyslovení jeho jména v ní vyvolalo zvláštní chvění.

„Jo."

Z toho nemohlo vzejít nic dobrého, přesto ji to vzrušilo. Znovu uvidí ten úsměv. „K čemu mě potřebuje? Maynard má určitě na svědomí i další oběti docela nedávno." Tahle otázka se jí honila hlavou od chvíle, kdy Carlson prohlásil, že celý případ visí na ní.

„Nepotřebuje tě. Je typ člověka, který má plán pro každou eventualitu. Ty jsi pro něho pojistka. Pro jistotu jich chce mít několik."

To se jí nezdálo správné. Byla přece člověk, žena! Příliš dlouho byla obětí, statistickým číslem, nebyla jen Maggie. Nedovolí, aby její tak těžce vydobytý úspěch byl degradován na pouhý „záložní plán".

„Dávám mu týden, nejvýš osm dní, než se objeví. Co s ním pak budeš dělat, to je na tobě."

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázku z knihy Její muž zákona .

Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.